

Anton de Kom Universiteit van Suriname Bibliotheek

Universiteitscomplex, Leysweg 86, Paramaribo, Suriname, Postbus 9212
Telefoon (597)464547, Fax (597)434211, E-mail: adekbib@uvs.edu

APPROVAL

NAAM: *van Bosse Thasira*

verleent wel / niet aan de AdeKUS kosteloos de niet-exclusieve toestemming om haar / zijn Drs. / B.Sc. / M.Sc.
afstudeerscriptie online beschikbaar te stellen aan gebruikers binnen en buiten de AdeKUS.

Plaats en datum, *Paramaribo 2 oktober 2020*

Handtekening *van Bosse*

ANTON DE KOM UNIVERSITEIT VAN SURINAME

Faculteit der Juridische Wetenschappen

**BESLAG OP ROERENDE GOEDEREN DOOR DE
BELASTINGDIENST**

Thesis ter verkrijging van de graad van Bachelor of Laws (LLB)

Bacheloropleiding Rechten
Thasira van Bosse
Begeleider: Mr. S. Van der Hoef- Ramlagansing
Paramaribo, oktober 2020

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Lijst met afkortingen	4
Inleiding	5
1. De Ontvanger, beslag en executie	9
1.1 Rechten van de Belastingdienst.....	9
1.2 De fiscus en beslag.....	11
1.3 Belastingen.....	13
1.4 Achtergrond.....	14
1.5 Definitie van onbetaalde belastingschuld.....	15
2. Executie en beslag	18
2.1 Executie.....	18
2.2 Beslag algemeen.....	19
2.3 Beslag op roerende zaken als dwangmiddel.....	20
2.4 Executoriaal beslag.....	21
2.5 Het karakter van beslag.....	22
2.6 Doel van het beslag op roerende goederen.....	23
2.7 De beslagopdracht.....	24
2.8 Berperkingen bij beslaglegging.....	25
2.9 Bijzonderheden bij beslaglegging.....	26
3. Executoriale verkoop door de fiscus	27
3.1 De verkoop.....	27
3.2 Analyse relevante vonnissen in verband met executoriale verkoop door de fiscus.....	28
Conclusie	35
Aanbevelingen	36
Bronnen	38
Bijlagen	40

Voorwoord

Als Rechten student aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname is voor het afronden van mijn bacheloropleiding een thesis vereist, om de opgedane juridische kennis te toetsen aan de praktijk. Als thesis onderwerp heb ik gekozen voor “*beslag op roerende goederen door de belastingdienst*”. De afgelopen periode heb ik met succes het theoretisch deel afgerond en met heel veel plezier heb ik de opgedane kennis toegepast in de praktijk bij het verrichten van het nodige onderzoek voor het schrijven van deze thesis. Het onderzoek omvat het geheel van bevoegdheden en zorgpunten binnen de praktijk.

De aanleiding tot het verrichten van dit onderzoek is mijn indiensttreding bij het Ministerie van Financiën (Ontvanger der Directe Belastingen). Daarnaast is mijn interesse voor het verhalen van schulden binnen de belastingdienst doorslaggevend geweest voor het onderzoeksonderwerp. Mijn interesse is voor dit onderwerp ontstaan, omdat ik meer wilde weten over beslag op roerende goederen en wat de gevolgen zijn.

Bij het schrijven van deze thesis is de opzet en de informatie vergaring het meest uitdagend geweest. Echter heb ik met behulp van de personen betrokken bij het proces van fiscale aangelegenheden toch voldoende informatie kunnen vergaren om mijn onderzoek samen te stellen.

Mijn dank gaat uit naar de Here God, ouders, familie, een ieder die mij de nodige steun hebben gegeven en alle begrip hebben getoond gedurende deze drukke periode van onderzoek, studie en samenstelling van de thesis. Verder wil ik mijn begeleider mr. S. van der Hoef-Ramlagansing en mijn meezeer mr. N.A.S. Ramnarain bedanken voor de kritische begeleiding en geduld gedurende het schrijven van mijn thesis.

Tot slot gaat mijn dank uit naar mijn leidinggevende Dhr. C. Wong Loi Sing, Wnd. Ontvanger der Directe Belastingen, die heel veel begrip heeft getoond en mij de nodige ruimte heeft geboden om aan mijn onderzoek te werken.

Paramaribo, 1 oktober 2020

T. E. van Bosse

Lijst met afkortingen

Art	Artikel
BRV	Burgelijke Rechtsvordering
FW	Faillissementswet
GB	Gouvernementsblad
GW	Grondwet
KB	Koninklijk besluit
SB	Staatsblad
SIW	Surinaams Invorderingswet

Inleiding

Belastingen lijken overal te zijn. Wie inkomen verdient uit bijvoorbeeld arbeid, moet dit opgeven voor het heffen van loonbelasting. Wie een inkomstenbron heeft anders dan door arbeid dient dit op te geven in verband met inkomstenbelasting. Zo zijn er nog talloze andere voorbeelden te noemen. Belasting betalen kan als onrechtvaardig aanvoelen. Belastingen worden echter niet zonder meer opgeheven en mogen ook niet zomaar opgeheven worden. Om het collectieve welzijn te bevorderen en de overheid in staat te stellen haar voorgenomen beleid succesvol ten uitvoer te brengen, zijn er financiële middelen nodig. De overheid heeft het gemandateerd gekregen van de bevolking om belasting te heffen: ‘fiscale soevereiniteit’. De fiscale soevereiniteit van de overheid is in wezen kenmerk van een soevereine staat in volkenrechtelijke zin, zonder het genoemde kan een staat feitelijk niet functioneren. De bevoegdheid om belasting te heffen is het noodzakelijk middel om de collectieve voorzieningen te kunnen financieren ter realisatie van beleidsdoelen op zowel economisch als sociaal-maatschappelijk gebied. Deze financiële middelen moeten er ook voor zorgen dat de overheid een adequate staatshuishouden in stand kan houden. Een van de belangrijkste manieren om aan financiële middelen te komen is het heffen en innen van belastingen. Het is immers niet vanzelfsprekend dat belastingen zomaar door de overheid geheven kunnen worden. In Suriname worden belastingen geheven op basis van rechtsregels.¹ Deze zijn vervat in de Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1922 no. 38.) en verschillende belastingwetten.

De belastingwetten in Suriname zijn: de Wet Inkomstenbelasting 1922, Wet Loonbelasting, Wet Huurwaardebelaasting 1995, Wet Vermogensbelasting 1944, de Invorderingswet (Het Koninklijk Besluit van 3 april 1869), de Wet Tarief Invoerrechten 1996, Wet Accijns op alcoholhoudende dranken, Wet Accijns tabaksproducten, Wet Accijns op alcoholvrije dranken, Wet Accijns op bier, Wet Verbruiksbelasting, Wet op Statistiekrecht en Wet Omzetbelasting 1997.²

¹ <https://belastingdienst.sr/over-ons/> (12 juni 2020)

² Hoever 2003, p. 152.

Stel eens een wereld voor zonder belastingen. Wie draagt dan zorg voor begaanbare wegen en verlichting van de stad, om maar eens een voorbeeld te noemen. Wat wordt gedaan met mensen die weigeren te betalen wanneer de zorg hiervoor in particuliere handen zou zijn? Moeten deze mensen worden opgesloten in hun huis en mogen zij alleen naar buiten komen als er geen verlichting nodig is en mogen zij zich alleen begeven op niet aangelegde wegen? Betekent dit niet gewoon dat belastingen wel nodig zijn? Zonder belastingen zijn geen publieke uitgaven mogelijk en daarmee is geen samenleving mogelijk, als deze alleen uit particulieren bestaat en ieder alleen voor zichzelf (een enkeling daargelaten) zal zorgen.

De Belastingdienst is *de verantwoordelijke instantie* voor de uitvoering van de belastingwetten en heeft als taak de belastingen, zoals de Inkomstenbelasting, te heffen en te innen zodat de belastinggelden in de staatskas terechtkomen. De belastingdienst voert ook de controle uit op de naleving van de wetten.³

De uitgaven van de overheid zijn publieke uitgaven, dat wil zeggen dat ze bestemd zijn voor zaken die de gehele gemeenschap of de burgerij ten goede komen. Belastinggelden worden bestemd voor onder andere de sociale zorg, het onderwijs, de gezondheidszorg, kosten van de rechterlijke macht, defensie of lonen van ambtenaren. Om de overheid in staat te stellen al deze uitgaven te doen, zijn zowel natuurlijke als rechtspersonen in Suriname verplicht hun bijdrage te leveren aan de staatskas middels het betalen van belasting. In het geval van Suriname is de omvang en groei van onbetaalde belastingschuld een belangrijk aandachtspunt van het Directoraat Belastingdienst. Ondanks het gebruik van verschillende handhavingsbevoegdheden om onbetaalde belastingschuld te innen, blijft de onbetaalde belastingschuld groeien.⁴

Als de groei van de onbetaalde belastingschuld niet wordt beheerd, ondermijnt dit de inspanningen van de overheid om belastingen te innen. Om deze reden is het belangrijk om de effectiviteit van

³ Hoever 2003, p. 152.

⁴ <http://www.oecd.org/tax/forum-on-tax-administration/publications-and-products/successful-tax-debt-management-measuring-maturity-and-supporting-change.pdf> (19 december 2019)

enkele van deze handhavingsbevoegdheden van de fiscus te beoordelen bij het invorderen van onbetaalde belastingsschuld. Een van de instrumenten waarvan de fiscus gebruik kan maken zijn de diverse beslagsoorten. Zo kan de fiscus, om een belastingsschuld in te vorderen namelijk beslag op roerende goederen, beslag onder derden en beslag op onroerende goederen leggen.⁵ In deze thesis is het onderzoek gericht op “in hoeverre de ontvanger der directe belastingen beslag kan leggen op de roerende goederen en het recht van parate executie kan toepassen om onbetaalde belastingsschuld te innen”. Op deze vraag is het onderzoek gebaseerd.

De probleemstelling luidt als volgt:

“Kan de Ontvanger der Directe belastingen het recht van parate executie onbeperkt toepassen bij beslag op roerende goederen?”

Deze probleemstelling zal aan de hand van de volgende subvragen worden uitgewerkt:

1. Welke rechtsmiddelen heeft de ontvanger om achterstallige belastingsschulden te innen?
2. Wat is executie en wat wordt verstaan men onder het recht van parate executie?
3. Wat is beslag op roerende goederen, waarom moet er beslag gelegd worden en wat zijn de specifieke kenmerken van beslag?
4. Wat is het karakter van beslag en hoe ziet een beslagopdracht eruit?
5. Wat zijn de bijzonderheden en beperkingen bij beslaglegging?
6. Wat is de procedure van de executorialle verkoop om het recht van parate executie uit te oefenen in de praktijk?

⁵ Laing 1997, p. 5.

Werkwijze en methode van onderzoek:

Bij dit onderzoek is gebruik gemaakt van literatuuronderzoek en relevante nationale wetgeving om informatie te vergaren.

Maatschappelijke/Juridische relevantie:

Het doel van dit onderzoek is om te weten te komen als de Ontvanger der Directe belastingen het recht van parate executie onbeperkt kan toepassen om de belastingschuld in te vorderen bij beslag op roerende goederen. Verder kunnen Surinaamse burgers meer te weten komen over de wijze waarop de fiscus onbetaalde belastingschulden kan innen. Ook vanwege het grote algemene belang dat inning van belastingen met zich meebrengt, omdat belastingen een belangrijk inkomstenbron is van de overheid. Tevens wordt er gehoopt met de aanbevelingen en conclusies een bepaald beeld te scheppen van hetgeen nu adequaat is geregeld en hetgeen nog de nodige aandacht verdient, dan wel verbeterd kan worden.

Opzet van de thesis:

Aan de hand van een literatuur- en praktijkonderzoek zal er antwoord gegeven worden op de subvragen. Vervolgens kan er een antwoord geformuleerd worden op de hoofdvraag. In het eerste hoofdstuk van deze thesis zal er ingegaan worden op de belastingschuld en het toenemen hiervan. In het tweede hoofdstuk wordt er toegelicht wat executie en beslag zijn. In het derde hoofdstuk zal er ingegaan worden op Surinaamse vonnissen met betrekking tot de probleemstelling. Tenslotte wordt het geheel afgesloten met een conclusie en aanbevelingen.

Afbakening:

In deze thesis wordt er gesproken over beslag op roerende goederen en het recht van parate executie en er wordt uitsluitend gericht op Directe Belastingen. De andere beslagsoorten worden niet besproken. Het onderzoek richt zich alleen op handhavingsprocedures die worden gebruikt bij de inning van onbetaalde belastingschuld in Suriname door beslag te leggen op de roerende goederen van de belastingschuldige. In dit onderzoek is geen rekening gehouden met andere strategieën die worden gebruikt bij de inning van onbetaalde belastingen.

1. De Ontvanger, beslag en executie

1.1 Rechten van de Belastingdienst

De Belastingdienst int belastingen namens de staat. Om belastingen te kunnen innen, heeft de Belastingdienst bevoegdheden die verder gaan dan een normale schuldeiser, enkele de belangrijkste zijn:

1. Dwangbevel: hierdoor kan de Belastingdienst executoriale maatregelen nemen om een belastingbedrag te incasseren zonder dat ze langs de rechter moeten. Ze kunnen hierdoor uw roerende zaken verkopen of beslag leggen op uw bankrekening.⁶
2. Loonbeslag: door een dwangbevel kan de Belastingdienst (zonder tussenkomst van de rechter) loonbeslag leggen bij uw werkgever of uitkeringsinstantie.⁷
3. Bodemrecht: de Belastingdienst heeft het recht om beslag te leggen op zaken die in eigendom toebehoren aan X, terwijl het belastingschulden betreffen van Y, mits deze zaken zich op de bodem van Y bevinden (in bedrijf of woning).⁸
4. Voorrecht: de Belastingdienst hoeft eigenlijk enkel de hypotheekhouder en de pandhouder voor te laten gaan bij bijvoorbeeld een executieverkoop. Bij bodembeslag gaat de Belastingdienst soms zelfs voor de pandhouder.⁹

⁶ Artikel 8 Surinaamse Invoorderingswet.

⁷ Artikel 1614 g Burgelijk wetboek van Suriname.

⁸ Artikel 11 Surinaamse Invorderingswet.

⁹ Artikel 6 Surinaamse Invorderingswet.

Zodra de Inspecteur de aanslag, en daarmee de belastingschuld, heeft vastgelegd en heeft geformaliseerd middels het vastleggen in het kohier¹⁰ is zijn taak beëindigd en begint het werk van de Ontvanger. Die moet zorgen dat de aangeslagene als debiteur geregistreerd wordt, dat de door de Inspecteur vastgelegde aanslag in de vorm van een aanslagbiljet bij de aangeslagene wordt bezorgd, en vooral: dat het verschuldigde belastingbedrag binnenkomt, dus dat de belastingschuld wordt voldaan. De belastingplichtige is, vanaf het moment dat de formele belastingschuld bij aanslag vaststaat, belastingschuldige geworden en valt vanaf dan onder de juridische Ontvanger.¹¹

Om de invordering van de belastingschulden mogelijk te maken, heeft de Ontvanger verschillende bevoegdheden. Deze bevoegdheden zijn vastgelegd in de Wet van 3 april 1869 no. 232, houdende bepalingen op de rechtspleging inzake van belastingen in Suriname; hierna kortheidshalve de Invorderingswet (afgekort SIW) te noemen. Verder geven sommige heffingswetten, zoals de Omzetbelasting en Inkomstenbelasting, aanvullende regels voor de invordering. De Nationale Assemblée en de regering hebben al vele jaren het voornemen geuit tot invoering van een nieuwe invorderingswet. Enige tijd geleden was er een ontwerp opgesteld waarin het moderniseren van de oude, uit de koloniale tijd stammende regelgeving was verwerkt. Het is echter al geruime tijd stil rondom dit onderwerp.¹² Onder invorderen wordt verstaan het geheel van maatregelen welke tot doel hebben de belastingverbintenis te verwezenlijken, wat bereikt wordt als de belastingschuld is voldaan.

De invordering bestaat uit twee fasen:

1. De eerste fase van het invorderen gaat in met het op kohier brengen van de belastingschuld, waarmee deze opeisbaar c.q. invorderbaar is geworden. Als de belastingschuldige vervolgens het verschuldigde bedrag niet tijdig betaalt, kan de Ontvanger hem schriftelijk of mondeling doen aanmanen om binnen 14 dagen het verschuldigde te voldoen (art. 20 lid 1 SIW). Hierbij wordt de belastingschuldige tegelijkertijd in gebreke gesteld, waarmee

¹⁰ De vastlegging in het kohier houdt in het executoir verklaren van de belastingschuld. Het kohier is de door de Inspecteur aan de Ontvanger toegezonden lijst met vermelding van de krachtens wettelijke voorschriften opgelegde aanslagen.

¹¹ Persad 2017, p. 38.

¹² Persad 2017, p. 38.

voor de Ontvanger de deur wordt geopend om gebruik te maken van de civielrechtelijke bevoegdheden als schuldeiser.

2. De tweede fase, die van dwanginvordering, gaat in als de Ontvanger na verloop van tijd constateert dat de belastingschuldige, ondanks aanmaning, niet heeft betaald. De Ontvanger is dan gerechtigd dwangmaatregelen toe te passen.

In beginsel verschilt de bevoegdheid van de Ontvanger niet van die van een willekeurige (particuliere) schuldeiser.¹³ Er is een juridisch afdwingbare schuld zodat bij niet-nakoming de Ontvanger diverse rechtsmiddelen kan toepassen, zoals de gang naar de burgerlijke rechter en het middels beslag doen uitwinnen van goederen van de debiteur.¹⁴

De rechtsmiddelen die de ontvanger tot zijn beschikking heeft die een gewone crediteur niet heeft, zijn namelijk:

1. De versnelde invordering
2. Het wettelijk recht van voorrang bij verhaal op alle roerende en onroerende goederen van belastingschuldige (artikel 1167 BW juncto artikel 6 SIW)
3. Het recht van parate executie (artikel 8 SIW)
4. Het derdenbeslag (artikel 17 SIW)¹⁵
5. Het fiscaal bodemrecht (artikel 11 SIW).

1.2 De fiscus en beslag

Indien een belastingschuldige zijn betalingsverplichting niet nakomt, kan de fiscus beslag (beslag wordt verder uitgewerkt in hoofdstuk 2) leggen op de goederen om de schuld te verhalen. Op goederen van de belastingschuldige kan in beginsel beslag worden gelegd, ongeacht waar de

¹³ Persad 2017, p. 38.

¹⁴ Persad 2017, p. 39.

¹⁵ Persad 2017, p. 39.

goederen zich bevinden. De deurwaarder gaat echter in het algemeen met een de beslagopdracht naar de woning of plaatst van vestiging van de belastingschuldige. Het is van belang dat hij hem spreekt en aan hem herhaald bevel doet. Ook is diens tegenwoordigheid bij de beslaglegging veelal wenselijk. Er doen zich met betrekking tot de plaatst waar de roerende goederen aanwezig zijn verschillende mogelijkheden voor. De goederen zijn in het bezit van de belastingschuldige. Dit is ook het geval als ze zich op verschillende plaatsen bevinden, zoals in zijn huis en in zijn bedrijf of bij een derde. Op al deze plaatsen kan de deurwaarder rechtstreeks beslag leggen. Dit wordt het bodemrecht genoemd welke geregeld is in artikel 11 SIW. De Invorderingswet van Suriname kent in tegenstelling tot de Nederlandse niet de wettelijke mogelijkheid, dat derden die geheel of gedeeltelijk recht menen te hebben op roerende goederen welke terzake van belastingschuld in beslag zijn genomen, voor de verkoop een bezwaarschrift in te dienen bij de Ontvanger in Suriname kan de derde conform art. 11 SIW slechts verzet doen ingevolge art. 1998 BW. en de art. 299 e.v. Wvk of de derde kan de rechter laten toetsen in hoeverre er sprake is van bodemgoederen.

Rechtsmiddelen conform artikel 11 Invorderingswet Suriname

Art. 11 SIW luidt als volgt:

“Behoudens het recht van terugvordering, toegekend bij art. 1998 BW en bij de artikelen 299 en volgende van het Wvk, kunnen derden geen verzet in rechten doen tegen de inbeslagneming, terzake van belastingen, van roerende goederen, tot stoffering van een huis of ten gebruike van een plantage, alsmede van inge oogste of nog niet inge oogste vruchten, wanneer die goederen of vruchten zich tijdens de inbeslagneming bevinden in het bezit of op de bodem van de belastingschuldige.

Samenvattend: bezwaar tegen de inbeslagneming van hun, zich op de “bodem” van de schuldenaar bevindende en tot stoffering dienende, goederen worden op grond hiervan afgewezen.¹⁶

In Suriname is de mogelijkheid van bezwaar er wel, echter niet wettelijk geregeld. Het Ontvangkantoor een beleid op art. 11 SIW ontwikkeld, waarbij derden die geheel of gedeeltelijk recht menen te hebben op roerende goederen welke terzake van belastingschuld in beslag zijn

¹⁶ Artikel 11 Surinaams Invorderingswet.

genomen, uiterlijk vier werkdagen voor de verkoop een bezwaarschrift in te dienen bij de Ontvanger de Directe Belastingen. Door het indienen van het bezwaarschrift, verliest de belanghebbende niet het recht om zijn verzet voor de rechter te brengen.¹⁷

1.3 Belastingen

Belastingen zijn wettelijk verplichte betalingen aan de overheid. De economische wetenschap duidt belastingen aan als inkomstenoverdrachten of vermogensoverdrachten, krachtens geldende rechtsregels anders dan bij wijze van straf, van niet-overheidshuishoudens naar en ten behoeve van een of meer overheidshuishoudingen als zodanig. Uit het voorgaande blijkt dat bijvoorbeeld boetes niet tot belastingen worden gerekend, omdat die niet als doel hebben de overheid een inkomen te verschaffen, maar voornamelijk dienen om een overtreding of misdrijf te bestraffen. In het belastingrecht worden belastingen traditioneel gedefinieerd als de gedwongen financiële bijdragen van burgers (natuurlijke en rechtspersonen) aan de overheid zonder individuele tegenprestatie, ter financiering van collectieve uitgaven, die geheven worden volgens democratisch tot stand gekomen regels (belastingwetten en verordeningen).¹⁸

Belastingen voldoen dus aan een verplichting tot betalen met als doel de overheid inkomsten te verschaffen. Er is tevens geen sprake van een individueel aanwijsbare tegenprestatie, het gaat om heffingen krachtens wettelijke verplichtingen uit het publiekrecht. Een belangrijk kenmerk van belastingen is, dat er tegenover de bijdrage van de burger geen individuele tegenprestatie van de overheid staat. Indien er bij een overheidsheffing wel sprake is van een individuele tegenprestatie dan wordt die heffing een retributie genoemd. Voorbeelden van retributies zijn paspoortleges, vergunningleges, keuringsskwitanties en marktgelden.¹⁹

De formele, juridische definitie van belastingen is eenvoudig, namelijk al datgene wat in een belastingwet als zodanig (belastingen) wordt aangeduid. Op grond hiervan moeten heffingen zoals

¹⁷ Beleid bezwaar artikel 11 Invorderingswet; De Ontvanger der Directe Belastingen, E. A. Nobibux; Paramaribo, juli 1996.

¹⁸ Persad 2017, p. 11.

¹⁹ Persad 2017, p. 11.

het zegelrecht, die inhoudelijk het karakter van een retributie hebben, toch tot het belastingrecht worden gerekend. In een ruimere definitie van belastingen zouden ook aanverwante regelingen zoals de Wet Algemeen Oudedagsvoorziening (AOV) materieel tot de belastingen kunnen worden gerekend. Opgemerkt wordt dat de allereerste vormen van overheidsheffingen in vroegere tijden geen belasting werden genoemd, maar werden aangeduid als “regt”, zoals nu nog het zegelrecht en de invoerrecht.²⁰ Belastingen kunnen enkel en alleen geheven worden bij of krachtens een wet. Deze norm is gebaseerd op het legaliteitsbeginsel en is verankerd in artikel 155 lid 1 van de Grondwet.²¹

1.4 Achtergrond

De omvang en groei van onbetaalde belastingschuld is een belangrijk aandachtspunt voor veel belastingdiensten over de hele wereld.²² In veel landen blijft de hoeveelheid geld die verschuldigd is aan de belastingdienst groeien ondanks het gebruik van meer succesvolle strategieën voor het innen/invorderen van schulden. Er is geschat dat voor landen die vallen onder de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) belastingbetalers de belastingdienst ongeveer 7,2 biljoen dollar aan onbetaalde belastingschulden tegen het einde van 2018 verschuldigd waren²³

Een analyse van de onbetaalde belastingschuld van Suriname laat zien dat belastingbetalers tegen het einde van 2018 ongeveer USD 224 miljoen verschuldigd zijn. Verder een vergelijking van de onbetaalde belastingschuld met een belastinginning van USD 800 miljoen suggereert voor dezelfde periode dat het directoraat van belastingen ongeveer 25 procent van de inkomsten verliest aan onbetaalde belastingschuld, dit is een aanzienlijk bedrag. Om de inkomsten verlies te

²⁰ Persad 2017, p. 11.

²¹ Persad 2017, p. 12.

²² <http://www.oecd.org/tax/forum-on-tax-administration/publications-and-products/successful-tax-debt-management-measuring-maturity-and-supporting-change.pdf> (19 december 2019)

²³ <https://doi.org/10.1787/9789264223257-en> (15 januari 2019)

minimaliseren, moet de inkomstenadministratie ervoor zorgen dat iedereen zijn of haar belastingen betaalt in termen van de waargenomen billijkheid van het belastingstelsel.²⁴

1.5 Definitie van onbetaalde belastingschuld

Belangrijk is voor ogen te houden dat volgens de wet een belasting verschuldigd is dus betaald moet worden bij aangifte of bij aanslag. Hier is dan sprake van een formele belastingschuld. Dit ter onderscheid van de materiele belastingschuld welke doorgaans eerder ontstaat. Bijvoorbeeld bij de vermogensbelasting is de materiele belastingschuld het bedrag dat uit de wet voortvloeit. De belastingschuld komt definitief vast te staan nadat een aanslag is opgelegd, dan is er sprake van een formele belastingschuld. Maar bij de meeste aangiftebelastingen ontstaat de formele belastingschuld ook door het doen van aangifte over een verstreken tijdvak. Daarbij speelt het geen rol als de belasting wel of niet tegelijkertijd wordt betaald. Uit het voorgaande blijkt dat vaststelling van de formele belastingschuld doorgaans na het tijdstip ligt waarop de materiele belastingschuld ontstaat. Het belang in het onderscheid tussen materiele en formele belastingschuld ligt in het feit dat de Ontvanger slechts tot invordering kan overgaan als de belastingschuld in formele zin is vastgesteld; hiermee wordt zijn bevoegdheid ten opzichte van de Inspecteur afgebakend.²⁵

De onbetaalde belastingschuld kan worden ingedeeld in vier categorieën, namelijk:

- a) uitstaande belastingschuld
- b) boetes
- c) opgebouwde rente
- d) andere wettelijk opgelegde bedragen²⁶

De uitstaande belastingverplichting vormt de hoofdbelasting verschuldigd door de belastingbetalers. Het Surinaamse directoraat van belastingen heeft een boetesysteem om ervoor te zorgen dat belastingbetalers worden aangemoedigd hun verplichtingen tijdig na te komen.²⁷ De

²⁴ <http://data.worldbank.org/indicator/GC.TAX.TOTL.GD.ZS?view=chart> (online, last updated December 16 , 2019)

²⁵ Persad 2017, p. 26.

²⁶ <http://data.worldbank.org/indicator/GC.TAX.TOTL.GD.ZS?view=chart> (16 december 2019)

²⁷ <http://data.worldbank.org/indicator/GC.TAX.TOTL.GD.ZS?view=chart> (16 december 2019)

boetes variëren in hoeveelheid of ernst, afhankelijk van de in gebreke gebleven verplichting of het aantal keren dat deze wordt herhaald. Voor degenen die zich houden aan de regels, kan een boete in rekening worden gebracht voor verschillende gevallen, waaronder het te laat indienen van een belastingaangifte, te late betaling, het niet halen van deadlines voor registratie bij een belastingkantoor en / of het niet reageren op een verzoek om informatie. Wordt niet optijd betaald, krijgt u een reeks waarschuwingsbrieven die uitmonden in ernst en wordt een procedure van gedwongen inning toegepast. De rente wordt meestal in rekening gebracht op de onbetaalde belastingschuld vanaf de datum waarop het saldo verschuldigd is en loopt tot de datum waarop het bedrag is betaald. De opbouw van rente is een kwestie van statuut en is een vorm van compensatie voor de overheid voor de kosten van het gebruik van middelen waarop de overheid wettelijk recht heeft.²⁸

Het belastingstelsel in Suriname kampt met problemen van groeiende onbetaalde belastingschuld en het innen van belastingachterstanden. De belastingwetten zijn gebaseerd op zelfevaluatie, maar in verschillende gevallen is het publiek niet op de hoogte van te betalen belastingen, de bedragen en de data voor de betaling van belasting. Bovendien registreren enkele belastingbetalers zich niet voor het betalen van belastingen of dienen ze hun belastingaangiften niet in. Ook vermijden de belastingbetalers in gevallen waarin zij op de hoogte zijn van hun belastingverplichtingen, vaak belasting te betalen door geen aangifte te doen of te weinig inkomsten en transacties te rapporteren. Dit dwingt de directie van de belastingen om administratieve maatregelen te gebruiken om te registreren, te beoordelen en belastingen te innen door middel van controle van de belastingbetalers.²⁹ Onder deze omstandigheden wordt de uitstaande belastingverplichting een belastingschuld en wordt deze verergerd door boetes en rente, waardoor belastingbetalers geneigd zijn te geloven dat belastinglasten willekeurig worden verdeeld.

Naar type belasting zijn achterstallige betalingen voornamelijk afkomstig van inkomstenbelasting en omzetbelasting voor meer dan tweederde deel van de totale achterstallige betalingen.³⁰ In de

²⁸ https://www.usaid.gov/sites/default/files/LAC_TaxBook_Entire%20Book%20-%20ENGLISH.pdf (2 februari 2020)

²⁹ https://www.usaid.gov/sites/default/files/LAC_TaxBook_Entire%20Book%20-%20ENGLISH.pdf (2 februari 2020)

³⁰ <http://data.worldbank.org/indicator/GC.TAX.TOTL.GD.ZS?view=chart> (16 december 2019)

economische sector zijn betalingsachterstanden het meest voorkomend in de minerale sector, de bouwsector en algemene gehele verkoop en detailhandel.³¹ De grote en middelgrote ondernemingen hebben de hoogste aansprakelijkheid voor onbetaalde belastingschuld. Om al deze betalingsachterstanden in te lopen is het een uitdaging voor de belastingdienst. Om de onbetaalde belastingschuld te beheren, gebruikt het directoraat belastingen een aantal mechanismen om het bedrag van de onbetaalde belastingschuld te minimaliseren. Voorbeelden van de mechanismen zijn onder meer het toekennen van verlengde betalingstermijnen, het verrekenen van de belastingschulden van belastingbetalers met openstaande bedragen die voortvloeien uit andere belastingsoorten, het innen van belastingschulden door derden die geld verschuldigd zijn aan een belastingbetaler (bij Stichtingen), bankbetaling eisen van personen met achterstallige belastingenschulden, initiatie van beslagleggingen en het initiëren van faillissement / liquidatie actie onder anderen.³² Ondanks er gebruik gemaakt wordt van de bovengenoemde instrumenten, blijft de onbetaalde belastingschuld groeien. Het huidige systeem voor betalingsachterstand is gedeeltelijk geautomatiseerd en maakt het moeilijk om de juiste onbetaalde belastingschuld te beoordelen vanwege een gebrek aan goede gegevensanalyse. Bovendien zijn de werkelijke schulden voor veel belastingbetalers niet te bepalen omdat de rekeningen van de belastingbetaler nog niet zijn afgestemd. Als gevolg van deze uitdagingen moet de inkomstenadministratie ervoor zorgen dat iedereen zijn of haar belastingen betaald in termen van de waargenomen billijkheid van het belastingstelsel.

³¹<http://data.worldbank.org/indicator/GC.TAX.TOTL.GD.ZS?view=chart> (16 december 2019)

³²<http://data.worldbank.org/indicator/GC.TAX.TOTL.GD.ZS?view=chart> (16 december 2019)

2. Executie en beslag

2.1 Executie

Executie houdt in dat de beslaglegger die executoriaal beslag gelegd heeft, tot executie over zal gaan indien de schuldenaar niet aan zijn prestatie voldoet. De goederen worden in het openbaar verkocht (veiling) en de schuldeiser zal zijn vordering verhalen op de executie opbrengst. Wanneer andere crediteuren oppositie hebben gedaan tegen afgifte van kooppenningen, zal een verdeling moeten plaatsvinden onder de schuldeisers. Als blijkt dat de opbrengst niet toereikend is om alle schuldeisers te voldoen, dan komt artikel 1178 BW. in werking. Beslag schept geen preferentie. De beslaglegger wiens vordering niet preferent is, zal als concurrentie crediteur moeten delen in de executie opbrengst. Artikel 1162 BW geeft aan op welke wijze de verdeling van de executie opbrengst plaatsvindt. De preferente vorderingen worden eerst voldaan, waarna de concurrente crediteuren aan bod komen. Indien ook daarna nog een restant overblijft, komt het aan de beslagene toe.³³ De fiscus heeft drie jaar het recht van voorrang op grond van artikel 6 Surinaams Invorderingswet. De fiscus kan op nagenoeg alle goederen beslag leggen: zoals banktegoeden, het salaris bij een werkgever, gelden van de belastingschuldige die bij een derde te vorderen zijn, roerende goederen welke zich in de woning en op het erf van de belastingschuldige bevinden (wettelijk uitzonderingen daargelaten), onroerende goederen van de belastingschuldige. Omdat het leggen van beslag op onroerend goed vele formele vereisten kent, zoals een rechterlijke vonnis, wordt van deze mogelijkheid in de praktijk nagenoeg geen gebruik gemaakt, ook omdat doorgaans de onroerende goederen met hypotheek zijn bezwaard en hypotheek en hypotheekhouders en met hun vordering wettelijk voorrang hebben op de fiscus (1164 SBW).³⁴

De Ontvanger heeft het met betrekking tot beslag op roerende goederen het recht van parate executie (art. 8 SIW) wat inhoudt dat hij de zelfstandige bevoegdheid heeft om middels een in zijn dienst staande deurwaarder de roerende goederen van de belastingschuldenaar in beslag te nemen en te doen verkopen. Anders dan in het civiele recht heeft de Ontvanger hiervoor geen

³³ Halfhide 1980, p. 33.

³⁴ Persad 2017, p. 42.

rechterlijke vonnis nodig. Historisch wordt het recht van parate executie verdedigd met enerzijds een beroep op het algemeen belang en anderzijds het feit dat de omvang van de belastingschuld zelf, alvorens onherroepelijk vast te staan, in een andere fase kon worden getoetst op de juistheid en rechtmatigheid middels de rechtsmiddelen van bezwaar en beroep.³⁵ Kort gezegd wordt onder het recht van parate executie verstaan de bevoegdheid van een bepaalde crediteur om zekere goederen tot verhaal van zijn vordering uit te winnen, zonder dat hij in het bezit is van een executoriaal titel en zonder voorafgaande beslaglegging.³⁶

2.2 Beslag algemeen

De crediteur van een geldvordering kan verhaal zoeken op het vermogen van de debiteur. De wet drukt dit uit in de bepaling van artikel 1161 BW. De bevoegdheid die de crediteur heeft zal geëffektueerd worden door een rechterlijke uitspraak. De schuldenaar die een veroordeling door de rechter ziet aankomen, zou de werking van het vonnis illusoir kunnen maken door zijn vermogen aan derden weg te doen.³⁷ De wet heeft een systeem opgebouwd, dat tegen deze handelwijze moet waken. Dit systeem heet “beslag”. Het leggen van beslag heeft ten doel de executie van de beslagen goederen zeker te stellen en de executie te verwezenlijken. Het doel is aldus tweedelig. In de eerste plaats worden de beslagen goederen geblokkeerd: conservatoir beslag. In de tweede plaats zal de schuldeiser eerst tot executie kunnen overgaan indien hij beslag gelegd heeft. Hierdoor verkrijgt hij de beschikkingsmacht over de goederen van de debiteur (executoriaal beslag). De crediteur die beslag legt, wordt de beslaglegger, executant of arrestant genoemd en de debiteur de beslaglegene, geëxecuteerde of gearresteerde.³⁸ Dus men kan het beslag geheel algemeen omschrijven als een maatregel ,genomen door een rechthebbende tot blokering van vermogensbestanddelen in verband met rechtsuitoefening. In de meeste situaties heeft echter beslag een meer beperkte betekenis. Daaronder ressorteert nu met name:

³⁵ Persad 2017, p. 42.

³⁶ Stein 1997, p. 285.

³⁷ Halfhide 1980, p. 12.

³⁸ Halfhide 1980, p. 13.

a: de maatregel van de crediteur tot blokkering van vermogensbestanddelen van zijn debiteur met het oog op uitwinning(verhaalsbeslag)

b: de maatregel van de crediteur of andere rechthebbende tot blokkering van vermogensbestanddelen in verband met levering of afgifte(leveringbeslag).³⁹

2.3 Beslag op roerende zaken als dwangmiddel

Roerende zaken uit haar aard zijn de zodanige, die zichzelf kunnen verplaatsen of die verplaatst kunnen worden.⁴⁰ Het beslag op roerende goederen onderscheidt zich formeel aanmerkelijk van andere beslagvormen. Met name biedt dit beslag praktische mogelijkheden om te handelen volgens het algemene uitgangspunt dat een executie nimmer doel op zichzelf is en er zolang mogelijk ruimte moet zijn om door middel van uit te oefenen druk de primair- zij het afgedwongen- betaling te verkrijgen. Deze beslagvorm heeft zich daardoor in de praktijk mede ontwikkeld tot een doeltreffend en welhaast onontbeerlijke drukmiddel ter verkrijging van betaling. Zonder dat het tot een daadwerkelijke executoriale verkoop van de beslagen goederen behoeft te komen. Deze oplossing is vaak beter, omdat de waarde van de te executeren goederen vaak te weinig is om de belastingsschuld te voldoen. De druk wordt veelal uitgevoerd en in stand gehouden door, onder handhaving van het beslag, de verkoopdatum te verschuiven onder voorwaarde van het doen van bepaalde betalingen. Bij deze werkwijze (een prolongatie) kan tevens ook reeds binnen de invorderingsfeer op eenvoudige wijze de vinger aan de pols worden gehouden met betrekking tot de tijdige nakoming van nieuwe opkomende verplichtingen. De fiscus plukt de vruchten en de belastingsschuldige kan zijn goederen blijven gebruiken. De deurwaarder vermeldt bij de beslaglegging de huidige financiële- en personele omstandigheden van belastingsschuldige op een daartoe bestemd formulier en levert dat met de beslagstukken in.⁴¹

De beslaglegging op roerende goederen geschiedt als volgt:⁴²

³⁹ Stein 1997, p. 274.

⁴⁰ Artikel 565 Burgelijk wetboek van Suriname.

⁴¹ Handleiding Deurwaarderij, p. 34

⁴² Persad 2017, p. 42.

- De deurwaarder reikt een dwangbevel uit waarin de belastingschuldige voor de laatste keer wordt aangezegd te betalen, zo niet zal beslag worden gelegd. Het dwangbevel bevat onder anderen de gegevens van de belastingschuldige, de soort van belastingschulden, het tijdvak van de aanslagen, het totaal openstaand en opeisbaar bedrag en de deurwaardeskosten;
- De betekening van het dwangbevel geschiedt aan de belastingschuldige zelf of, indien die niet aanwezig is, aan een huisgenoot. Bij een belastingplichtig lichaam wordt betekend aan een der bestuurders. Indien de belastingschuldige overleden is, kan elk der erfgenamen worden betekend. Bij minderjarigen wordt betekend aan de wettelijke vertegenwoordigers;
- De belastingschuldige kan onmiddellijk aan de deurwaarder betalen of afspreken dat binnen enkele dagen bij het Ontvangkantoor betaald zal worden. In dit laatste geval lopen de werkzaamheden van de deurwaarder gewoon door zolang nog niet betaald is;
- Voordat de deurwaarder tot uitreiking van het dwangbevel overgaat, zal hij toegang vragen tot het gebouw als zich daar roerende goederen kunnen bevinden die voor beslag vatbaar zijn. Van deze roerende goederen maakt hij een inventarisatie op die in het procesverbaal van de beslaglegging vastlegt. Indien de belastingschuldige de toegang weigert, kan de deurwaarder politieassistentie inroepen om zich alsnog toegang te verschaffen.

Belangrijk is te weten dat de beslaglegging niet kan worden gestuit door het indienen van een bezwaar- of beroepschrift doch slechts middels een verzetprocedure voor de rechter. Wel is het doorgaans mogelijk dat de ontvanger om een betalingsregeling wordt verzocht. In de praktijk is de ontvanger meestal wel genegen om daarmee in te stemmen.⁴³

2.4 Executoriaal beslag

Het beslag wordt executoriaal genoemd, omdat het de inleidende procedure is tot de executoriale verkoop. Het executoriaal beslag wordt gelegd door degene, die in het bezit is van een executoriale

⁴³ Persad 2017, p. 42.

titel. Er zijn verschillende executoriale titels bijvoorbeeld een dwangbevel op grond van de belastingwet; art. 8 K.B. 3 april 1869 (G.B. 1973 no. 159).⁴⁴ Het opmerkelijke van een dwangbevel van de fiscus is wel het feit dat de schuldeiser (de fiscus) zich zelf een executoriale titel verschafft. Het geheel is echter met vele waarborgen omringd en de belastingplichtige heeft rechtsmiddelen om op te komen tegen een (niet juiste) beslissing van de Inspekteur der belastingen. Het dwangbevel zou uitgevaardigd moeten worden onder het opschrift “In de naam van de President”. In de praktijk voeren de belasting dwangbevelen echter aan het hoofd “In de naam van de Republiek”. Dit is mijns inziens niet juist. In de additionele artikelen behorende bij de Grondwet t.w. art IV wordt bepaald, dat waar het woord “Koning” staat gelezen moet worden “President” en in het oude besluit staat dat het dwangbevel uitgevaardigd moet worden onder het opschrift “In de naam van de Koningin”. Dat de dwangbevelen toch de woorden “In naam van de Republiek” voeren, wordt gedaan teneinde parallel te lopen met de andere executoriale titels.⁴⁵ Naar mijn inzien is er in casu geen gebruik gemaakt van het concordantiebeginsel, dit omdat ons land Suriname kolonie was van Nederland en we hebben door middel van het concordantiebeginsel de meeste wetten van Nederland overgenomen. Dus het woord Koning zou in casu vervangen moeten worden met President, want in Suriname hebben we een President en geen Koning.

2.5 Het karakter van beslag

Beslag heeft een zakelijke werking te weten droit de suite. Het werkt in beginsel ook tegen derden in casu tegen opvolgers onder bijzondere titel. Indien een onroerende zaak verkocht en geleverd wordt na het gelegde beslag zal de levering aan derden niet ten nadele werken van de beslaglegger volgens art. 378 lid 4 RV. Het beslag op onroerend goed vindt daarom plaats door overschrijving van het procesverbaal van in beslagneming in de daartoe bestemde registers op het hypotheekkantoor. Ten aanzien van roerende goederen wordt het droit de suit beginsel van art 1998 B.W. doorbroken. De in beslag genomen roerende goederen worden bij procesverbaal

⁴⁴ Halfhide 1980, p. 25

⁴⁵ Halfhide 1980, p. 27

omschreven door de deurwaarder, maar nergens vindt publicatie plaats. Het beslag is evenwel geen zakelijk recht. De andere zakelijke trekken ontbreken hieraan.⁴⁶ Zo mist de beslaglegger het droit de preference; m.a.w. beslag schept geen preferentie. De beslaglegger heeft geen voorrang bij de verdeling van de executie-opbrengst volgens art. 617 RV. Hij zal conform art. 1162 BW. met de andere crediteuren van de beslagene moeten delen in de executieopbrengst, indien deze na het beslag oppositie voeren tegen afgifte van de kooppenningen. Voor oppositie tegen afgifte van de kooppenningen zie art. 330 Rv. Voor roerend goed en art 407 RV. voor onroerend goed. Voor roerend goed geldt het beginsel dat een tweede beslag niet eens mogelijk is. Zie art. 332 RV. Indien na het beslag de beslagene failliet verklaard wordt, vervalt het gelegde beslag zie art. 28 lid 2 Fw. Hier ontbeert het beslag het prioriteistkarakter van een zakelijk recht. De beslaglegger wordt, althans nadat hij in het bezit is van een executoriale titel, beschikkingsbevoegd ten einde de goederen in het openbaar te doen verkopen. Hij kan, gelijk de curator in het faillissement, de beslagengoederen in het openbaar verkopen(veilen) en aan de koper op de veiling het goed leveren.⁴⁷ Beslag is een laatste redmiddel in het proces van escalerende maatregelen die de directie van de belasting gebruikt om een belastingschuld te innen.

2.6 Doel van het beslag op roerende goederen

Doelen van het beslag op roerende goederen zijn; het betalen van de terugvorderingsbeschikking uit de opbrengst van de verkoop en het uitoefenen van druk op de belanghebbende om zijn terugvorderingsbeschikking te betalen. Als de ontvanger beslist beslag te leggen op roerende zaken, geeft hij de belastingdeurwaarder namens Belastingdienst/Toeslagen schriftelijk opdracht tot de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

Tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel kan de belanghebbende in verzet komen.

De belangen van de fiscus worden zoveel mogelijk veilig gesteld waarbij het doel kan zijn:

1. Het beslag dient als pressiemiddel om tot directe betaling te komen.(korte termijn oplossing).

⁴⁶ Halfhede 1980, p. 13.

⁴⁷ Halfhede 1980, p. 14.

2. Het beslag dient als zekerheid voor een betalingsregeling.(lange-termijn oplossing).
3. Het beslag dient om tot directe executie/uitwinning van de aangetroffen verhaalsmogelijkheden over te gaan.⁴⁸

De tenuitvoerlegging van een betekend dwangbevel kan op diverse wijzen plaatsvinden, de meest voorkomende beslagvormen zijn:

1. Beslag op roerende goederen(artikel 313 t/m artikel 343 Brv).
2. Beslag onder derden(artikel 344 t/m artikel 374 Brv).
3. Beslag op onroerende goederen(artikel 375 t/m artikel 431 Brv).⁴⁹

In het algemeen kan gesteld worden dat het beslag op roerende goederen om praktische redenen de voorkeur verdient doordat het eerste contact met de belastingschuldige plaatsvindt op het woonadres, omdat executie op korte termijn plaats kan vinden en de kosten zijn relatief laag. Hiernaast dienen derden zo min mogelijk hinder te ondervinden van executiemaatregelen van de fiscus, wat niet wegneemt dat het belang van de fiscus niet uit het oog verloren mag worden.⁵⁰

2.7 De beslagopdracht

De opdracht tot inbeslagneming van roerende goederen- niet ingeschreven schepen daaronder inbegrepen- wordt versterkt door aan de deurwaarder het betekende dwangbevel ter hand te stellen. Overhandiging van een dwangbevel ter betekening met toepassing van art. 8 bis Inv.wet (onmiddelijk) houdt, behoudens andersluidende mededeling, gelijke opdracht in. De termijn bij betekening van twee dagen vervalt dan. Indien spoedige uitvoering gewenst is doch art. 8 bis Inv. wet niet wordt toegepast, moet eerst de termijn van twee dagen aangehouden worden. Dan kan dus pas de derde dag na betekening handelend opgetreden worden. Als de deurwaarder ter uitvoering een voorstel tot het treffen van andere invorderingsmaatregelen doet, versterkt hij zoveel mogelijk de daarvoor noodzakelijke feitelijke bijzonderheden. De deurwaarder zorgt ervoor dat onder zijn

⁴⁸ Laing 1997, p. 4.

⁴⁹ Laing 1997, p. 5.

⁵⁰ Laing 1997, p. 5.

berusting zijnde beslagopdrachten voor dezelfde belastingschuldige tegelijkertijd ten uitvoer worden gelegd. Voor beslag op roerende goederen geeft art. 313 RV als richtlijn, voor gekozen domicilie van de ontvanger moet hij, die executeren laat, tot aan het einde van de executie woonplaats hebben of kiezen te Paramaribo, op straffe van nietigheid van het exploit.⁵¹

2.8 Berperkingen bij beslaglegging

Op de regel dat voor incasso van vorderingen op alle roerende- en onroerende goederen van de schuldenaar kan worden gezocht maakt de wet enige uitzonderingen. Art.312 a BRV verbiedt beslag op goederen bestemd voor de openbare dienst en art. 321 en 322 BRV zonderen op humanitaire gronden verschillende goederen, voornamelijk behorende tot de eerste levensbehoeften, zowel van stoffelijke als van culturele aard van beslaglegging uit. Bij toepassing van deze bepalingen moet door de deurwaarder een ruim standpunt worden ingenomen. Alhoewel de art. 321 en 322 BRV goeddeels voor zichzelf spreken kan het volgende nog van belang zijn: Onder “het nodige bed en beddegoed” wordt een normale volledige slaapgelegenheid volstaan en onder “de klederen” niet alleen datgene wat men toevallig draagt doch een normaal pakket boven- en onderkleding, nodig om zich behoorlijk te kunnen kleden, uiteraard met uitzondering van lijfsieraden. Niet op gereedschappen (geen hulpmiddelen), persoonlijk gebruikt door de bel.sch. die een ambacht of handwerk uitoefent. Daartoe kunnen naar gelang van de aard van het vak ook werktuigen en eenvoudige machines worden gerekend. De bepaling wordt alleen van toepassing geacht op gereedschappen e.d. van natuurlijke personen. Spijs of drank blijven weliswaar in ruime mate buiten aanmerking doch een waardevolle voorraad wijn, sterke drank of speciale conserven van meer dan enkele stuks behoeft niet te worden ontzien. Vakliteratuur en werktuigen tot het geven van onderwijs blijven buiten het beslag. Tevens kunnen meubilaire goederen waaraan weinig of geen waarde kan worden toegekend bij de inbeslagneming buiten aanmerking worden gelaten.⁵²

⁵¹ Handleiding Deurwaarderij, p. 41.

⁵² Handleiding Deurwaarderij, p. 41.

2.9 Bijzonderheden bij beslaglegging

In geval van beslaglegging op een bedrijfsinventaris en/of- voorraad komt de deurwaarder bij het bepalen van het tijdstip van de inventarisatie zoveel mogelijk tegemoet aan redelijke verlangens van de beslagene. Uit beleidsoogpunt kan het wenselijk zijn onrust onder diens medewerkers en wetenschap van de inbeslagneming bij diens zakelijke relaties te voorkomen. Er bestaat dan geen bezwaar tegen op uitdrukkelijk verzoek van beslagene te inventariseren buiten de wettelijk bepaalde uren. Door inventarisatielijsten te gebruiken kan de deurwaarder tijdens zijn rondgang door de bedrijfsruimte al een zekere anonimiteit betrachten.⁵³ Indien beslag gelegd wordt op goederen die aan enig bijzonder overheidstoezicht zijn onderworpen, zoals meet-en weegapparatuur, neemt hij contact op met de desbetreffende instantie.⁵⁴

⁵³ Handleiding Deurwaarderij, p. 41.

⁵⁴ Handleiding Deurwaarderij, p. 41.

3. Executoriale verkoop door de fiscus

3.1 De verkoop

De verkoop van in beslag genomen zaken geschiedt in het openbaar en heeft plaats op het in het proces-verbaal van beslag vermelde tijdstip. De verkoopdatum kan ook bij afzonderlijke akte worden vastgesteld, mits dat gebeurd binnen drie dagen na de betekening van het proces-verbaal van beslag. De verkoopdatum kan voorts zijn vastgesteld in onderling overleg van partijen of eenzijdig bij exploit wanneer de vastgestelde datum is verlopen. Het verkrijgen van een zo hoog mogelijke opbrengst staat steeds centraal voor de gang van zaken bij de verkoop en de voorbereiding daarvan.⁵⁵

De verkoop van inbeslaggenomen goederen geschiedt ingevolge art. 336 Rv in het openbaar en heeft plaats op het daarvoor (nader) vastgestelde tijdstip indien:

- Ook na de beslaglegging de schuld niet is aangezuiverd
- Nadere regelingen niet zijn getroffen of nagekomen
- Een eventueel verzoek om kwijtschelding niet is ingewilligd
- Tegen de inbeslagneming mogelijkerwijs gemaakte bezwaren niet tot (gehele) opheffing van het beslag hebben geleid
- De ontvanger ook overigens geen aanleiding vindt om op beleids-of andere gronden van de verkoop te doen afzien⁵⁶

Het tijdstip van verkoop(art. 335 Rv, na tien en binnen dertig dagen) is vastgelegd in het proces-verbaal van beslag of –bij uitzondering in een afzonderlijke akte als bedoeld in art. 323 Rv. Het kan nader bepaald bij een rechterlijke beslissing, in een akte van prolongatie, na beslissing op verzet tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel of na de beslissing op bezwaren van derden

⁵⁵ Holierhoek 1995, p. 34.

⁵⁶ Handleiding deurwaarderij, p. 52.

tegen de inbeslagneming. De ontvanger of de daartoe aangewezen ambtenaar machtigt de deurwaarder tot verkoop over te gaan, maar houdt in eerste instantie een verkoopgesprek over hoe te handelen. Voordat de goederen verkocht worden worden ze geadverteerd, er vindt een voorbereiding plaats en tenslotte vindt er afwikkeling van de verkoop plaats.⁵⁷

Na de verkoop maakt de deurwaarder een process-verbaal op waarin de feiten worden vastgelegd zoals:

- data van de processen-verbaal van beslag en vergelijking
- een opsomming van de goederen die aan het beslag zijn onttrokken
- de voorlezing van de verkoopvoorwaarden
- een opsomming van de verkochte goederen, de namen en woonplaatsen van de kopers en de koopprijzen
- de zich voorgedaan hebbende complicaties inzake de wijze van verkoop, de biedingen en herveilingen
- de voltooiing of staking van de verkoop
- de opbrengst van de verkoop⁵⁸

3.2 Analyse relevante vonnissen in verband met executoriale verkoop door de fiscus

Uit mijn onderzoek is gebleken dat zoals eerder gesteld de fiscus met de wet in de hand het recht van parate executie toepast, maar deze volgens de vaste rechtspraak ook beperkt kan worden. Hierbij volgen enkele rechterlijke uitspraken tegen de Ontvanger der Directe belastingen, waaruit het vorenstaande blijkt. Wellicht zal het u opvallen dat ik hier slechts een aantal naar mijn mening meest relevante rechterlijke uitspraken binnen het kader van deze thesis heb uitgewerkt.

⁵⁷ Handleiding deurwaarderij, p. 52- p. 57.

⁵⁸ Handleiding deurwaarderij, p. 52- p. 57.

Vonnis inzake De Ontvanger der Directe Belastingen tegen RBTT bank N.V.

Bron	Kantonrechter
Soort zaak	Belasting
Datum uitspraak	16 maart 2004
Vindplaatst	KG art no 040888

Ten aanzien van de feiten:

Overwegende, dat eiser bij het inleidend rekest op te dezer plaatse als ingelast te beschouwengronden heeft gevorderd:

Dat bij vonnis in Kort Geding uitvoerbaar bij voorraad op de minuut en op alle dagen en uren gedaagde zal worden gelast de gelden welke zij ten behoeve van eiser onder haar berusting

heeft, op de rekening no. 27.90.815 ter vrije en algehele beschikking van eiser te stellen als ware er geen beslag, onder verbeurte van een dwangsom van SRD.1.000,- per dag voor iedere dag dat zij ingebreke blijft deze veroordeling te voldoen.

Overwegende dat de gemachtigde van eiser een schriftelijk conclusie van repliek heeft genomen, waarvan de inhoud hier als ingelast dient te worden beschouwd. Overwegende dat gemachtigde van gedaagde heeft gedupliceerd, waarvan is opgemaakt een proces-verbaal, waarvan de inhoud hier als ingelast wordt aangemerkt. Overwegende, dat gedaagde als meest verstrekkende verweer heeft aangevoerd, dat de eiser in zijn vordering niet kan worden ontvangen, aangezien hij geen personam standi in iudicio is, zijnde hij slechts een orgaan, althans functionaris van de Staat Suriname als rechtspersoon en kan ook niet zelfstandig in rechte optreden, zulks tenzij de wet anders zou bepalen, wat evenwel niet het geval is, noch in het algemeen, noch uit hoofde van zijn taak als functionaris belast met de inning van aan de Staat Suriname verschuldigde belastingen. Artikel 8 van de Invorderingswet kent de ontvanger uitdrukkelijk het recht van parate executie toe,

waardoor de tussenkomst van de rechter bij de invordering van belastingen in het algemeen achterwege kan blijven. Aan het door de ontvanger uit te vaardigen dwangbevel is het recht van parate executie verbonden, waardoor laatstgenoemde het recht heeft om zelfstandig, zonder voorafgaand vonnis, op de roerende en onroerende goederen van de schuldenaar beslag te leggen en deze executoriaal te verkopen. Daarnaast is in artikel 9 van de Invorderingswet bepaald dat verzet tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel moet worden betekend aan de ontvanger. Het verzet wordt ingesteld middels dagvaarding van de ontvanger. Het verzet kan worden betekend ten kantore van de ontvanger of aan diens woonplaats. Ter staving van het vorenstaande heeft eiser zich reeds bij zijn inleidend rekest beroepen op de overwegingen in het arrest van 22 juli 1948 (WB no. 3920) van het Hof s-Gravenhage. In de rechtspraak is namelijk herhaaldelijk aan de orde geweest de vraag, of de Ontvanger tegenover andere staatsinstellingen als zelfstandige orgaan is te beschouwen danwel, ruimer gezien, als derde kan optreden. Door het Hof s-Gravenhage werd beslist dat uit de fiscale wetgeving de conclusie moet worden getrokken, dat het staatsorgaan, de Ontvanger, die belast is met het innen van directe belastingen, ten opzichte van andere staatsorganen als derde is te beschouwen.

Beslissing

Overwegende, dat wij, anders dan gedaagde, van oordeel zijn dat eiser wel personam standi in iudicio is, in verband waarmede verwezen wordt naar: (Vs Ktr.in KG de dato 97'60. Gep.in S.J. Geschillen tussen burger en Overheid, Deel 1 no 49).

Eigen conclusie

Uit het voorafgaande kan er geconcludeerd worden dat de Ontvanger der directe belastingen in casu wel personam standi in iudicio kan worden verklaard op grond van artikel 8 en artikel 9 Invorderingswet in samenhang met artikel 12 van de Organisatiebeschikking Belastingdienst, dus

de Ontvanger kan wel zelfstandig in rechte optreden. Dit omdat de Ontvanger een bijzonder orgaan is, deze is niet alleen belast met het innen van onbetaalde belastingschulden, maar moet ook zeer effectief te werk gaan. Mijns Inziens heeft de Ontvanger in casu onbeperkt zijn recht kunnen uitoefenen op grond van artikel 8 Invorderingswet.

Vonnis inzake Express Inn Suriname Hotel N.V. tegen de Ontvanger der Directe Belastingen

Bron	Kantonrechter
Soort zaak	Belasting
Datum uitspraak	21 november 2019
Vindplaatst	KG no 172629

Ten aanzien van de feiten:

Eiseres heeft in de jaren 2015 en 2016 diverse betalingen gedaan bij gedaagde terzake loonbelasting, AOV en casino belasting. Bij exploit van 5 juni 2017 van deurwaarder der Directe Belastingen in Suriname J. Siriram is eiseres door gedaagde de openbare verkoop aangezegd voor dinsdag 27 juni 2017 om 12.00 uur desmiddags.

De beoordeling

Gedaagden hebben als verweer onder anderen het volgende aangevoerd: Dat de overgelegde stukken die door eiseres worden aangemerkt als kwitanties, geen kwitanties zijn doch duplicaten, hetgeen ook op de documenten is aangegeven en dat de bedragen die volgens de schriftelijke verklaring van de heer Ramdutt van eieres zouden zijn gestort in beginsel niet bij de kas gestort zouden kunnen zijn, omdat de kassa's slecht bedragen van SRD 2.500,-en lager ontvingen. Hogere bedragen werden niet bij de kassa gestort en dat uit de kassierstaten van de dagen waarop de heer Ramdutt de stortingen gedaan zou hebben, namelijk 9 november, 2 december, 7 december 2015 en 15 februari 2016, niet bleek dat de bedragen gestort waren, waardoor niet aangenomen kon

worden dat deze bedragen bij de kassa zijn betaald. De persoon van Ramdutt verklaarde zelf dat hij de betalingen niet bij de kassa heeft gedaan, maar bij een derde, de heer Jim Keizer, die hij tegen was gekomen op het belasting kantoor en die hem buiten de kassa om heeft geholpen. Hij heeft volgens zijn verklaring dus, de gelden afgegeven aan een persoon die niet bij de kassa werkzaam was en waarvan het bij hem niet duidelijk was of hij wel bevoegd was de kassa gelden in ontvangst te nemen. De betalingen die eiseres stelt te hebben gedaan niet aan de gedaagden zijn gedaan en de overgelegde documenten waarop duplicaat stond vermeld van valsheid werden beticht. Eiseres heeft op het verweer gereageerd, waarbij zij aanvoerde dat gedaagden de kwitanties niet van valsheid heeft beticht waardoor het rechtens vaststaat dat zij over kwitanties beschikt vanwege gedaagden, waardoor zij bevrijdend heeft betaald. Zij voerde ook aan dat zij wel eens hogere bedragen dan SRD 2.500,- heeft betaald aan de kas. Zij stelde voorts dat eventuele wantoestanden aan de kassa's van gedaagden niet de verantwoordelijkheid van eiseres zijn, waardoor zij niet door zij niet door eventuele wantoestanden benadeeld mag worden.

De beslissing

Kantonrechter heeft gedaagde verboden om voort te gaan met de executie zoals aangezegd door gedaagden bij exploit van 5 juni 2017 van deurwaarder der directe belastingen in Suriname de heer J. Siriram, in verband met de executoriale beslagen gelegd op 24 januari 2017 en 11 mei 2017, totdat in een bodemprocedure is beslist over de vraag of eiseres de betalingen zoals vermeld in de duplicaat kwitanties bevrijdend heeft gedaan en heeft de door gedaagde opgelegde executoriale beslagen bij exploit van de deurwaarder der directe belastingen J. Siriram van 24 januari 2017 en de executoriale derde beslagen bij exploit van 11 mei 2017 opgeheven. Eveneens werd gedaagde veroordeeld om aan eiseres te betalen het bedrag van SRD 4.500,- zijnde de gemaakte buitenrechtelijke kosten. Verder werd het vonnis uitvoerbaar bij voorraad verklaard en gedaagde werd tevens veroordeeld de proceskosten van eiseres te betalen groot SRD 475,-.

Eigen conclusie

Naar aanleiding van het voorafgaande mocht de eiser wel ervan uitgaan dat de gelden die gegeven zijn aan een medewerker van de belastingdienst wel op rekening van de Ontvanger terecht komt,

omdat er een bepaald vertrouwen is dat het geld bij de juiste instantie is afgegeven. In casu mag de eiser geen last ondervinden van wantoestanden die zich hebben afgespeeld na het betalen van de verschuldigde belasting. Mijns inziens is het recht van de Ontvanger genoemd in artikel 8 Invorderingswet beperkt doordat ongeregelheden zich hebben plaatsgevonden.

Vonnis inzake Bovam N.V. tegen de Ontvanger der Directe Belastingen

Bron	Kantonrechter
Soort zaak	Belasting
Datum uitspraak	19 oktober 2016
Vindplaatst	AR No. 155045

Ten aanzien van de feiten:

De Inspekteur der directe belastingen heeft op 6 oktober aan verzoeker aangeslagen huurwaarde belasting over de jaren 2006 tot en met 2012 opgelegd. Tegen deze aanslagen heeft de verzoeker bezwaar ingediend bij de Inspekteur op 18 oktober 2016. Op verzoek van de Ontvanger zou er een executoriale verkoop plaatsvinden van de roerende goederen bij proces-verbaal van 2 oktober 2014. Verzoeker beweerde het proces-verbaal nimmer te hebben ontvangen. Ondanks het feit dat verzoeker volgens artikel 13 wet Huurwaarde belasting bezwaar had aangetekend bestond er vrees voor de verkoop van de roerende goederen, omdat de Inspekteur geen beslissing had genomen tegen het bezwaarschrift van de verzoeker. Tevens is door de Inspekteur aanslagen opgelegd betreffende het pand aan de Duisburglaan dat op grond van artikel 4 Huurwaardebelasting vrij is gesteld van belasting. Verzoeker beweerde dat er door de verkoop van de inbeslaggenomen goederen er grote schade geleden zal worden. Gedaagde handelde jegens verzoeker onrechtmatig door de dreiging en intenties om de openbare verkoop van de roerende goederen te doen plaatsvinden.

De beslissing

Kantonrechter heeft gedaagde verboden om voort te gaan met de executie doordat verzoeker geen procesverbaal heeft ontvangen en het pand aan de Duisburglaan viel onder de categorie werkplaatst danwel fabriek welk vrij is gesteld van belasting conform art 4 wet Huurwaarde belasting 1995.

Eigen conclusie

Op grond van het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat de Ontvanger niet onbeperkt het recht van parate executie kan uitoefenen. Mijn inziens moet de deurwaarder nauwkeurig te werk gaan op straffe van nietigheid, zodat de Ontvanger der Directe belastingen niet beperkt wordt om het recht van parate executie uit te oefenen.

Conclusie

Uit de voorgaande analyse kan geconcludeerd worden dat de Ontvanger der Directe Belastingen verschillende rechtsmiddelen heeft die een gewone crediteur niet heeft, zoals versnelde invordering, het recht van voorrang, derdenbeslag en het bodemrecht. Verder kan de Ontvanger op alle goederen beslag leggen, maar omdat het leggen van beslag op onroerende goederen vele formele vereisten kent, zoals een rechterlijke vonnis, wordt van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt, ook omdat de meeste onroerende goederen met hypotheek zijn bezwaard. In de praktijk blijkt dat het beslag op roerende goederen om praktische redenen de voorkeur verdient, want er kan executie op korte termijn plaatsvinden, de kosten zijn relatief laag tevens heeft de Ontvanger der Directe Belastingen het recht van parate executie op grond van artikel 8 Invorderingswet. De fiscus heeft dus de bevoegdheid de goederen van de belastingschuldige in beslag te nemen en te executeren om de belastingschuld te verhalen. Alhoewel de Ontvanger het recht van parate executie heeft op grond van artikel 8 Invorderingswet en de positie van de Ontvanger versterkt is om als zelfstandig orgaan in rechte te kunnen optreden tegen elke belastingschuldige, in het vonnis inzake De Ontvanger der Directe Belastingen tegen RBTT bank N.V. op grond van artikel 9 Invorderingswet, kan hij het recht van parate executie niet onbeperkt uitoefenen indien ongeregeldheden, van belastingambtenaren zich voordoen in de praktijk. Enkele ongeregeldheden die zich kunnen voordoen in de praktijk zijn het onrechtmatig handelingen van belastingambtenaren zoals bepaald in het vonnis inzake Express Inn Suriname Hotel N.V. tegen de Ontvanger der Directe Belastingen en het niet nauwkeurig te werk gaan door de deurwaarders op straffe van nietigheid conform het vonnis inzake Bovam N.V. tegen de Ontvanger der Directe Belastingen.

Aanbevelingen

Belastingen en retributies (zoals leges) behoren tot de grootste inkomstenbron van de overheid, want hierdoor krijgt de overheid de meeste inkomsten binnen in de staatskast. Het is dus van belang voor de overheid dat de openstaande belastingschuld afneemt. De belastingen gelden zijn bedoeld om de overheidshuishoudingen te dienen (vb het uitbetalen van lonen etc). Gelet op het voorgaande is het dezerzijds aan te bevelen dat de overheid ervoor zorgt dat zowel de natuurlijke als rechtspersonen gemotiveerd worden hun aangifteplicht optijd te voldoen zowel de betaling daarvan. Dit kan middels een betalingsregeling te verstrekken tot een bepaald jaar (van 2010 t/m het jaar 2015) aan zowel de natuurlijke als rechtspersonen zodat ze de belastingschuld van voorgaande jaren alsnog kunnen voldoen.

Belangrijk is voor ogen te houden dat volgens de wet een belasting verschuldigd is, dus betaald moet worden bij aangifte of bij aanslag. Het invorderen van een openstaande belastingschuld middels dwanginvoering (het opsturen van een dwangbevel) kan plaatsvinden, indien er aanslagen zijn opgelegd. De Ontvanger kan slechts tot invordering overgaan als de belastingschuld in formele zin is vastgesteld. Te dezer zake is voorts sterk aan te bevelen om het nieuw systeem genaamd Sigtas⁵⁹ automatisch in te stellen, dat er vanzelf aanslagen worden opgelegd indien de belastingschuldige zijn aangifteplicht niet of niet tijdig heeft voldaan. In dit geval kan de Ontvanger sneller overgaan tot dwanginvordering en gebruik maken van het recht van parate executie indien er beslag is gelegd op de roerende goederen van de belastingschuldige op grond van art. 8 invorderingswet.

Er zijn betrekkelijk weinig gevallen waarbij de Ontvanger daadwerkelijk overgaat tot een executoriale verkoop. Een van de meest voorkomende redenen is dat de belastingschuldigen een bezwaarschrift indienen tegen de ambtshalve aanslagen en het duurt jaren (ongeveer 5 jaar) voordat de bezwaarschriften worden behandeld, waardoor de Ontvanger genoodzaakt is de

⁵⁹ Het nieuw systeem oftewel platform, waarmee er gewerkt wordt bij de belastingdienst ingaande januari 2019.

invordering aan te houden, omdat er hiermee rekening wordt gehouden in de praktijk, alhoewel een bezwaarschrift de invordering niet stuit. Het is van belang dat er een onderzoek wordt ingesteld naar de reden waarom de bezwaarschriften niet tijdig worden afgehandeld en dat er een efficiënte manier wordt bedacht om de bezwaarschriften heel snel af te handelen. Dit kan bijvoorbeeld middels het toewijzen van alle oude bezwaren tot een bepaald jaar (vb van 2000 t/m 2015) dit levert namelijk ook een bijdrage om oude bedragen in het systeem op te schonen. Wet en regelgeving zou eveneens kunnen worden aangepast voor de snelle gang van zaken.

Het is van belang dat zich geen ongeregelheden voordoen in de praktijk waarop de belastingschuldige zich kan beroepen, want dat kan ervoor zorgen dat de ontvanger het recht van parate executie onbeperkt kan uitoefenen. Het recht van parate executie, dat wordt gebruikt door de ontvanger is dus beperkt. De roep om herziening van onze fiscale regelgeving is groot maar heeft tot op heden niet tot concrete plannen geleid. Persoonlijk hoop ik erop dat een (toekomstige) herziening wordt aangegrepen om een kritische blik te werpen op het gehele belastingstelsel en dat de meerderheid aan bepalingen zullen worden herzien.

Bronnen

Literatuur:

- Mr. B. A. Halfhide 1980
Mr. B. A. Halfhide, Surinaams Algemeen vermogensrecht, 1980.
- Mr. C. Asser's 1985
Mr. C. Asser's, Zakenrecht algemeen deel, 1985.
- Mr. C. Asser's 1986
Mr. C. Asser's, Zakenrecht zekerheidsrechten, 1986.
- Mr. C. Wong Loi Sing 2018
Mr. C. Wong Loi Sing, Handleiding Deurwaarderij, 2018.
- Mr. H. G. Quint 1995
Mr. H. G. Quint, Zakboekje beslagrecht, 1995.
- Mr. M. J. L. Holiershoek 1992
Mr. M. J. L. Holiershoek, Almanak voor de invordering, 1992.
- Mr. M. R. Hoever-Venoaks en L.J.A Damen 2003
Mr. M. R. Hoever-Venoaks en L.J.A Damen, Surinaams bestuursrecht, tweede druk, 2003.
- Mr. M. R. Persad 2017
Mr. M. R. Perad BBA, Hoofdlijnen Surinaams Belastingrecht, vijfde druk, 2017.
- Mr. P. A. Stein 1997
Mr. P. A. Stein, Compendium van het buregijk procesrecht, 1997.
- Mr. R. X. A Laing 1997
Mr. R. X. A Laing, Beslag en executie, 1997.

Wetten

- De Grondwet van de Republiek Suriname (S.B. 1987 no.116), laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1922 no. 38.

- Surinaams wetboek van burgerlijke rechtsvordering (Het Koninklijk besluit van 17 mei 1935)
- Surinaams burgerlijk wetboek (Het Koninklijk besluit van 4 september 1868 no. 17)
- Invorderingswet (Het Koninklijk Besluit van 3 april 1869)

Internet

<https://belastingdienst.sr/over-ons/> (12 juni 2020)

<https://www.jureca.be/juridische-producten> (april 2020)

<http://data.worldbank.org/indicator/GC.TAX.TOTL.GD.ZS?view=chart> (16 december 2019)

<https://www.imf.org/external/pubs/ft/spn/2009/spn0917.pdf> (16 december 2019)

<https://doi.org/10.1787/9789264223257-en> (15 januari 2019)

<https://data.worldbank.org/indicator/GC.TAX.TOTL.GD.ZS?view=chart> (26 februari 2020)

https://www.usaid.gov/sites/default/files/LAC_TaxBook_Entire%20Book%20-%20ENGLISH.pdf (2 februari 2020)

<https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2018/12/20/Suriname-Selected-Issues-46488> (26 januari 2020)

<https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2017/12/20/Suriname-Selected-Issues-46488> (27 december 2019)

<https://www.imf.org/external/pubs/ft/scr/2014/cr14317.pdf> (16 januari 2020)

Bijlagen

Bijlage 1

AKTE VAN PROLONGATIE

GEGEVENS BELASTINGPLICHTIGE

Naam:

Adres:

Plaats:

Vastnummer:

Opschorting executoriale verkoop

Ik verzoek om opschorting van de executoriale verkoop van de goederen welke de Ontvanger der Directe Belastingen te Paramaribo in beslag heeft doen nemen. Ik kom met de hieronder vermelde ambtenaar overeen dat de executoriale verkoop wordt opgeschort tot het hieronder vermelde tijdstip. De Ontvanger der Directe Belastingen is hierdoor niet verplicht eventuele kosten, schade of interesten te vergoeden.

LET OP!

1. De inbeslaggenomen zaken mogen niet naar elders worden verplaatst voordat hiervoor toestemming is verkregen van de Ontvanger der Directe Belastingen
2. Als niet aan de voorwaarden en bepalingen wordt voldaan, zal het uitstel worden ingetrokken en een nieuwe datum voor de executoriale verkoop worden vastgesteld.

GEGEVENS BELASTINGAMBTENAAR:

Ambtenaar:

Afdeling:

Telefoon nr.:

Opschorting executoriale verkoop

Ik kom met de hiernaast vermelde belastingplichtige overeen dat de executoriale verkoop van de goederen welke de Ontvanger der Directe Belastingen te Paramaribo in beslag heeft doen nemen, als volgt wordt opgeschort:

Datum verkoop: Te uur v.m.

Datum aanplakken:

Tot een tijdstip dat ik nader zal bepalen.

Ondertekening

Plaats:

Datum:.....

ID no.

Handtekening Belastingplichtige

***NB. Uitstel van betaling wordt voor de periode van (3) drie maanden verleend.**

Gemachtigde, Zie brief d.d.

Naam

ID no.

Handtekening

Handtekening Belastingambtenaar

Bijlage 2

DWANGBEVEL IN NAAM VAN DE REPUBLIEK SURINAME

De Ontvanger der Directe Belastingen te Paramaribo, overwegende dat:

.....
Vast/stamnummer:.....

.....

Rayon

.....

Achter is met het betalen van de hieronder genoemde aanslagen:

Belastingmiddel/ Premie	Jaar	Aanslagnummer	Bedrag van de Aanslag	Bedrag van de betalingen	Invorderbaar Bedrag
AOV-SAS	2001	AS-979607	12.000	10.000	2.000
Totaal bedrag exclusief rente					
SRD	2.000				

Evenals de interest en de kosten van vervolging

Gelet op het Koninklijk Besluit van 3 april 1869 (de Invorderingswet) vaardigt de voornoemde Ontvanger dit dwangbevel uit tegen de hiervoor vermelde schuldenaar, welk dwangbevel aan hem/haar zal worden betekend met bevel tot betaling en daarna zondig ten uitvoer gelegd in overeenstemming met de wet.

Uitgevaardigd te Paramaribo, 20 april 2004,

De Ontvanger,

AKTE VAN BETEKENING

Van een dwangbevel, betekend door
Deurwaarder der Directe Belastingen te Paramaribo, kantoorhoudende aldaar

1.Heden 2004 omuur heb ik ondergetekende deurwaarder, op last van de
Ontvanger der Directe

Belastingen, bovenstaand dwangbevel betekend aan de daarin genoemde schuldenaar, hierna te noemen “de

schuldenaar”, en bevel gedaan als in punt 3 vermeld.

2.De Ontvanger voornoemd kiest tot het uiteinde van de executie (mede) woonplaats te zijn kantore te Paramaribo aan

de Sommelsdijckstraat no. 27 (beneden).

3.Bedrag aangezuiverd na uitvaardiging van het dwangbevel, SRD.....

4.Ik deurwaarder, heb de schuldenaar:

Bevel gedaan om binnen twee dagen na heden te betalen

Medegedeeld dat de in het dwangbevel genoemde aanslag(en) terstond en ineens invorderbaar is (zijn) en bevel

gedaan om, ingevolge artikel 6 van het Koninklijk Besluit van 3 april 1869 (de Invorderingswet) onmiddellijk in

handen van mij, de deurwaarder te betalen het bedrag als invorderbaar vermeld in het bovenstaande dwangbevel

verminderd met het nog voor deze betekening aangezuiverde bedrag vermeld in punt 3 alsmede de

vervolgingskosten en de eventueel verschuldigde rente, bij gebreke waarvan zal overgegaan tot inbeslagneming en

verkoop van zijn (haar) roerende en onroerende goederen volgens de wet.

Ik deurwaarder, heb dit exploit gedaan aan de woonplaats van de schuldenaar, alwaar ik heb gesproken met

..... en afschrift van dit exploit en van bovenstaand dwangbevel heb gelaten aan de schuldenaar

in persoon/of aan

Ik, deurwaarder, heb dit exploit gedaan aan de woonplaats van de schuldenaar, alwaar ik niemand aantrof aan wie

rechtsgeldig afschrift kon worden gelaten, heb ik afschrift van dit exploit van bovenstaand dwangbevel in een

gesloten envelop en het origineel (met spoed) doen toekomen aan de procureur Generaal of het Hoofd van het

plaatselijk Bestuur die het origineel van dit exploit met gezien zal tekenen.

Aanmaningskosten:

SRD.....

De Deurwaarder

De kosten van deze akte zijn:

SRD.....

.....

Voor gezien:

SRD.....

Interest t/m

SRD.....

Gezien d.d.....

Gevorderd bedrag:

SRD.....

De Procureur Generaal

Totaal:

SRD.....

.....

Bijlage 3

EXPLOOT

Op heden.....
Op verzoek van de Ontvanger der Directe Belastingen in Suriname die in deze
domicilie kiest op zijn kantoor te Paramaribo, aan de van Sommelsdijckstraat 27
beneden, heb ik ondergetekende
.....
deurwaarder der Directe belastingen in Suriname, die aldaar woont en kantoor
houdt, aan de van Sommelsdijckstraat 27 beneden
aan.....
..... wonende/gevestigd
te.....
..... als beslagene
.....
.....aan zijn/haar woonplaats op zijn/haar kantoor exploit doende en sprekende met
hem/haar in persoon of zijn/haar
echtgeno(o)t(e)/huisgeno(o)t(e).....en aan
..... Wonende te nr.....
als bewaarder over de inbeslaggenomen goederen exploit doende en sprekende met hem/haar in
persoon of zijn/haar
echtgeno(o)t(e).....

aangezegd en verklaard

dat de datum van verkoop der goederen bij process-verbaal d.d.
in beslaggenomen roerende goederen nader wordt vastgesteld
op.....dag.....te.....uur
overeenkomstig de wet.
En opdat de belanghebbende(n) van het bovenstaande op de hoogte is/zijn, heb ik,
deurwaarder, exploit doende en sprekende als boven, afschrift van dit exploit
gelaten in handen van degene(n) met wie ik heb gesproken.

de deurwaarder
(w.g.)

Kosteloos.

Asd.250

Voor afschrift conform
de Deurwaarder

Bijlage 4

Arno. 172629

Kantonrechter in Kort geding

A.R. no. 172629

21 november 2019

Vonnis in de zaak van

EXPRESS INN SURINAME HOTEL. N.V., gevestigd en kantoor houdende aan de Kwattaweg no. 596 te Paramaribo,

gemachtigde: mr. M. Ansaar Guman, advocaat, eiseres in kort geding,

tegen

A. DE ONTVANGER DER DIRECTE BELASTINGEN, gevestigd en kantoor houdende aan de van Sommelsdijckstraat no. 27 te Paramaribo,

B. DE STAAT SURINAME, rechtspersoon, met name het Ministerie van Financien, meer precies de Ontvanger der directe belastingen, vertegenwoordigd door de Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie van Suriname, kantoorhoudende aan de Limesgracht no. 92 te Paramaribo, gemachtigde: mr. F.M.S. Ishaak, advocaat, gedaagden in kort geding.

1. Het proces verloop:

1.1. Dit blijkt uit de volgende processtukken:

-het verzoekschrift, met producties, dat op 16 juni 2017 ter griffieder kantongerechten is ingediend

-de conclusie van antwoord, met producties,

-de conclusie van repliek,

-de conclusie van dupliek, met producties,

-de conclusie tot uitlating producties zijdens eiseres, met producties,

- de conclusie tot uitlating producties zijdens gedaagden,
- de rolbeschikking van 17 augustus 2017 aangetekend op de kافت van het procesdossier,
- het proces-verbaal van de comparitie van partijen gehouden op 14 november 2017 en 12 december 2017;
- de respectieve conclusies tot uitlating na comparitie zijdens elk der partijen.

1.2 De uitspraak van het vonnis in kort geding is nader bepaald op heden.

2. De feiten

2.1 Eiseres heeft in de jaren 2015 en 2016 diverse betalingen gedaan bij gedaagde sub A terzake loonbelasting, AOV en casino belasting.

2.2 Bij exploit van 24 januari 2107 en 11 mei 2017 heeft gedaagde sub A executoriaal beslag doen leggen op diverse roerende goederen van gedaagde en gelden van eiseres onder derden terzake vermeende belastingschulden na vooraf gedane dwangbevelen aan eiseres.

2.3 Bij exploit van 5 juni 2017 van deurwaarder der Directe Belastingen in Suriname J. Siriram is eiseres door gedaagde sub A de openbare verkoop aangezegd voor dinsdag 27 juni 2017 om 12.00 uur desmiddags.

3. De vordering en de grondslag daarvan

3.1 De vordering

Eiseres vordert, na vermindering van eis, kort gezegd, dat de kantonrechter, bij vonnis in kort geding, uitvoerbaar bij voorraad:

- gedaagde verbiedt om voort te gaan met de voorgenomen executie
- opheft de gelegde executoriale beslagen bij exploit van deurwaarder J. Siriram
- gedaagden veroordeelt om aan eiseres te betalen het bedrag van SRD 4500,- aan gemaakte buitengerechtelijke kosten;
- gedaagde veroordeelt in de proces kosten,
- een of meer beslissingen te nemen zoals het de kantonrechter geraden voorkomt,
- des de een voldoet de ander zal zijn gekweten.

3.2 De grondslag

Eiseres heeft als grondslag voor het gevorderde aangevoerd dat de beslagen onterecht zijn gelegd en aan eiseres onterecht de executie is aangezegd. Blijkens de overgelegde documenten zijn de belastingen waarvoor thans beslagen zijn gelegd reeds zijn voldaan. Gedaagde sub A stelt zich echter op het standpunt dat zij de gelden niet heeft ontvangen. Door voort te gaan met de executie handelt gedaagde sub A onrechtmatig jegens eiseres.

4. Het verweer

Gedaagden hebben verweer gevoerd op welk verweer de kantonrechter, voor zover van belang, hierna terugkomt.

5. De Beoordeling

5.1 Gedaagden hebben als verweer onder andere het volgende aangevoerd: 1. Dat de overgelegde stukken die door eiseres worden aangemerkt als kwitanties geen kwitanties zijn doch duplicaten, hetgeen ook op de documenten is aangegeven;

2. dat de bedragen die volgens de schriftelijke verklaring van de heer Ramdutt van eiseres zouden zijn gestort in beginsel niet bij de kas gestort zouden kunnen zijn omdat de kassa's slechts bedragen van SRD 2.500,= en lager ontvangen;

hogere bedragen worden niet bij de kassa gestort; 3. dat uit de kassiersstaten van de dagen waarop de heer Ramdutt de stortingen gedaan zou hebben, namelijk 9 november, 2 december, 7 december 2015 en 15 februari 2016, niet blijkt dat de bedragen gestort zijn waardoor niet aangenomen kan worden dat deze bedragen bij de kassa zijn betaald; 4. dat de persoon van Ramdutt zelf verklaart dat hij de betalingen eigenlijk niet bij de kassa heeft gedaan maar deze heeft gedaan bij een derde, de heer Jim Keizer, die hij tegen was gekomen op het belastingkantoor en die hem buiten de kassa om heeft geholpen; hij heeft volgens zijn verklaring dus de gelden afgegeven aan een persoon die niet bij de kassa werkzaam was en waarvan het bij hem niet duidelijk was of hij wel bevoegd was namens de kassa gelden in ontvangst te nemen; 5. dat de betalingen die eiseres stelt te hebben gedaan niet aan de gedaagden zijn gedaan en de overgelegde documenten waarop duplicaat staat vermeld van valsheid worden beticht; 6. dat het op grond van het voorgaande niet onrechtmatig is om de verschuldigde belastingen op te vorderen.

5.2 Eiseres heeft op het verweer gereageerd waarbij zij aanvoerde dat gedaagden de kwitanties niet van valsheid heeft beticht waardoor het rechtens vaststaat dat zij over kwitanties beschikt vanwege gedaagden waardoor zij bevrijdend heeft betaald. Zij voert ook aan dat zij wel eens hogere bedragen dan SRD.2.500,= heeft betaald aan de kas. Zij stelt voorts dat eventuele wantoestanden aan de kassa's van gedaagden niet de verantwoordelijkheid van eiseres zijn waardoor zij niet door eventuele wantoestanden benadeeld mag worden

Arno. 172629

5.3 De kantonrechter overweegt dat de vraag die partijen verdeeld houdt de vraag betreft of er gronden zijn om de gedaagden te verbieden over te gaan tot executie totdat duidelijk is of eiseres bevrijdend heeft betaald.

5.4 De kantonrechter overweegt dat eiseres aanvoert dat zij bevrijdend heeft betaald aan gedaagden en dat de overgelegde documenten daarvan het bewijs zijn.

5.5 Gedaagden stellen dat eiseres niet bevrijdend heeft betaald, omdat zij niet bij de kassa heeft betaald en de bonnen duplicaat bonnen zijn waaruit niet blijkt dat er is betaald.

5.6 De kantonrechter overweegt dat tijdens de comparitie van partijen het verhoor heeft plaatsgevonden van een drietal infomanten.

5.7 Uit die verklaringen wordt het volgende aannemelijk: dat Ramdutt in de rij stond om te betalen; dat de heer de Keizer hem heeft aangesproken en heeft aangeboden om hem te helpen; dat hij het geld aan de heer de Keizer heeft afgegeven; dat de heer de Keizer als waarnemend hoofd comptabiliteit aan mevrouw Tarijen heeft gevraagd om de duplicaatbonnen te printen; dat de duplicaatbonnen voor de belastingdienst het bewijs zijn dat er is betaald omdat de duplicaatbonnen worden afgegeven wanneer iemand zijn originele bon kwijt is.

5.8 De kantonrechter overweegt dat uit de verklaringen aannemelijk wordt dat eiseres ervan uit mocht gaan dat zij bevrijdend had betaald waardoor er gronden zijn om een voorziening te treffen totdat in een bodemgeschil is geoordeeld over de betaling gedaan door eiseres.

5.9 De kantonrechter zal op grand van het voorgaande de voorzieningen toewijzen en gedaagden, als de in het ongelijk gestelde partij, veroordelen in de kosten van het geding en ook in de buitengerechtelijke kosten ad. SRD.4.500,-.

6. De beslissing

6.1 Verbiedt gedaagden om voort te gaan met de executie zoals aangezegd door gedaagden bij exploit van 5 juni 2017 van deurwaarder der directe belastingen in Suriname de heer J. Siriram, in verband met de executoriale beslagen gelegd op 24 januari 2017 en 11 mei 2017, totdat in een bodemprocedure is beslist over de vraag of eiseres de betalingen zoals vermeld in de duplicaat kwitanties bevrijdend heeft voldaan.

6.2 Heft op de door gedaagden ten laste van eiseres gelegde executoriale beslagen bij exploit van de deurwaarder der directe belastingen J. Siriram d.d. 24 januari 2017 op de in dat exploit genoemde roerende goederen en de gelegde executoriale derdenbeslagen bij exploiten van 11 mei 2017 onder de in die exploiten genoemde derden;

6.3 Veroordeelt gedaagden om, des dat de een betalend de ander zal zijn bevrijd aan eiseres te betalen het bedrag van SRD.4.500 (vierduizend vijfhonderd Surinaamse dollar) zijnde de gemaakte buitengerechtelijke kosten;

6.4 Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad;

6.5 Veroordeelt gedaagden, des dat de een betalend de ander zal zijn bevrijd in de proceskosten aan de zijde van eiseres gevallen en tot aan deze uitspraak begroot op SRD.475,- (vierhonderd vijf en zeventig Surinaamse dollar).

Aldus gewezen en uitgesproken door mr. A.C. Johanns, kantonrechter-plaatsvervanger in kort geding, ter openbare terechtzitting van het kantongerecht in het eerste kanton te Paramaribo van donderdag 21 november 2019, in tegenwoordigheid van de griffier.

Bijlage 5

BETALEND:

AR.No. 040888

16 maart 2004

AS.

DE ONTVANGER DER DIRECTE BELASTINGEN, gevestigd te Paramaribo

kantoorhoudende aan de Costerstraat no. 27, voor wie als gemachtigde optreedt, Mr.R.J.Blufpand, advocaat,

eiser in kort geding,

tegen

RBTT BANK N.V., rechtspersoon, gevestigd aan het Kerkplein no. 1 te Paramaribo , voor wie als gemachtigde optreedt, Mr.F.Kruisland, advocaat,

gedaagde in kort geding,

De Kantonrechter spreekt in deze zaak, in Naam van de Republiek, het navolgende vonnis in Kort Geding uit:

Wij, Kantonrechter in het Eerste Kanton;

Gezien de stukken;

Gehoord partijen;

Ten aanzien van de feiten:

Overwegende, dat eiser bij het inleidend rekest op te dezer plaatse als ingelast te beschouwen gronden heeft gevorderd:

dat bij vonnis in Kort Geding uitvoerbaar bij voorraad op de minuut en op alle dagen en uren gedaagde zal worden gelast de gelden welke zij ten behoeve van eiser onder haar berusting heeft, op de rekening no. 27.90.815 ter vrije en algehele beschikking van eiser te stellen als ware er geen beslag, onder verbeurte van een dwangsom van SRD.1.000,- per dag voor iedere dag dat zij ingebreke blijft aan deze veroordeling te voldoen;

Kosten rechtens.

Overwegende, dat te dienende dage, partijen vertegenwoordigd door hun respectieve gemachtigden, advocaten Mr.R.J.Blufpand en Mr.F.Kruisland, ter terechtzitting zijn verschenen, op welke terechtzitting de gemachtigde van eiser voor eis overeenkomstig vermeld verzoekschrift heeft geconcludeerd;

Overwegende, dat ten dage voor pleidooi en comparitie van partijen bepaald, de gemachtigde van gedaagde een schriftelijke conclusie van antwoord heeft genomen, waarvan de inhoud hier als ingelast dient te worden beschouwd;

Overwegende, dat de gemachtigde van eiser een schriftelijke conclusie van repliek heeft genomen, waarvan de inhoud eveneens hier als ingelast dient te worden beschouwd;

Overwegende, dat de gemachtigde van gedaagde mondeling heeft gedupliceerd, waarvan is opgemaakt een proces-verbaal, waarvan de inhoud hier als ingelast wordt aangemerkt;

Overwegende, dat wij hierna vonnis hebben bepaald op heden.

Ten aanzien van het recht:

Overwegende, dat gedaagde als meest verstrekkende verweer aangevoerd heeft, dat de eiser in zijn vordering niet kan worden ontvangen, aangezien hij geen personam standi in iudicio is, zijnde hij- eiser- slechts een orgaan, althans functionaris van de Staat Suriname als rechtspersoon en kan ook niet zelfstandig in rechte optreden, zulks tenzij de wet anders zou bepalen, wat evenwel niet het geval is, noch in het algemeen, noch uit hoofde van zijn taak als functionaris belast met de inning van aan de Staat Suriname verschuldigde belastingen. Ingevolge de artikelen 7 en 13 jo. artikel 1 van de wet, houdende bepalingen op de rechtspleging inzake van belastingen is weliswaar onder meer de Ontvanger der Directe Belastingen de taak toebedeeld de door de Inspekteur der Directe Belastingen opgelegde aanslagen in de inkomstenbelasting, de huurwaardebelaasting, de vermogenbelasting en de successiebelasting te incasseren zonedig door middel van gerechtelijke incassomaatregelen op de voet van de artikel 305 e.v. van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, voor zover van die bepalingen in voormelde wet niet is afgeweken, maar noch de bepalingen van voormeld wetboek, noch die van voormelde wet geven aan de Ontvanger der Directe Belastingen personam standi in iudicio. Ingevolge artikel 155 van de Grondwet jo. onder meer artikel 1 van de Inkomstenbelasting 1922 zijn ter zake van opgelegde belastingaanslagen in de directe belastingen schulden aan de Staat Suriname. Alleen de Staat Suriname kan dan ook als schuldenaar in rechte optreden ter zake van enig geschil omtrent de effectuering van haar rechten op de gelden, die uit dien hoofde onder een derde berusten;

Overwegende, dat eiser daartegen aangevoerd heeft, dat zoals eerder gesteld de Ontvanger op grond van artikel 12 van de Organisatiebeschikking Belastingdienst, geldende tekst GB 1970 no. 41, zoals laatstelijk gewijzigd bij SB 2000 no. 35, belast is met de invordering van de directe belastingen. Het begrip invordering omvat niet slechts de inning van belastingen en andere aan de overheid toekomende gelden, doch daaronder wordt mede begrepen het treffen van maatregelen welke nodig zijn om de betaling af te dwingen. De Ontvanger dient derhalve over voldoende

rechts-cq. dwangmiddelen te beschikken om die betaling zo nodig af te dwingen. De Overheid heeft het dan ook niet wenselijk geacht dat de Ontvanger voor de inning van de belastingvorderingen uitsluitend zou zijn aangewezen op de ingewikkelde en dikwijls tijdrovende procedure van het burgerlijke recht. Daarom zijn aan de Ontvanger ter verwezenlijking van zijn taken bijzondere rechten en bevoegdheden toegekend, welke er niet alleen toe leiden dat de positie van de Ontvanger als schuldeiser wordt verstrekt, maar waardoor tevens snel en doeltreffend optreden tegen nalatige debiteuren mogelijk wordt gemaakt. Twee van deze bijzondere bevoegdheden zijn neergelegd in de artikelen 8 en 9 van het Koninkrijk Besluit van 3 april 1869 no. 23, geldende tekst GB 1937 no.143, zoals laatstelijk gewijzigd bij SB 1981 no, 183 (verder te noemen de Invorderingswet).

-Artikel 8 van de Invorderingswet kent de Ontvanger uitdrukkelijk het recht van parate executie toe waardoor de tussenkomst van de rechter bij de invordering van belastingen in het algemeen achterwege kan blijven. Aan het door de Ontvanger uit te vaardigen dwangbevel is het recht van parate executie verbonden, waardoor laatstgenoemde het recht heeft om zelfstandig, zonder voorafgaand vonnis, op de roerende en onroerende goederen van de schuldenaar beslag te leggen en deze executoriaal te verkopen.

-Daarnaast is in artikel 9 van de Invorderingswet bepaald dat verzet tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel moet worden betekend aan de Ontvanger. Het verzet wordt ingesteld middels dagvaarding van de Ontvanger. Het verzet kan worden betekend ten kantore van de Ontvanger of aan diens woonplaats. Ter staving van het vorenstaande heeft eiser zich reeds bij zijn inleidend rekest beroepen op de overwegingen in het arrest van 22 juli 1948 (WB no. 3920) van het Hof 's-Gravenhage. In de rechtspraak is nl, herhaaldelijk aan de orde geweest de vraag, of de Ontvanger tegenover andere staatsinstellingen als zelfstandige orgaan is te beschouwen danwel, ruimer gezien, als derde kan optreden. Door het Hof's-Gravenhage werd beslist dat uit de fiscale wetgeving de conclusie moet worden getrokken, dat het staatsorgaan, de Ontvanger, die belast is met het innen van directe belastingen, ten opzichte van andere staatsorganen als derde is te beschouwen. Het Hof deed zijn oordeel steunen op de overweging dat de Ontvanger ook tegenover de Staat zelf, een zelfstandige positie inneemt, hetgeen hieruit blijkt, dat wanneer de Staat in enige belasting is aangeslagen, de Ontvanger het verschuldigde bedrag van de Staat als derde invordert. Derhalve persisteert eiser in zijn stelling dat de Ontvanger een zelfstandige orgaan is en niet zondermeer vereenzelvigd mag worden met de STAAT SURINAME. De beslagen die ten laste van de Staat Suriname zijn gelegd mogen niet zondermeer er toe leiden dat ook de rekeningen van de Ontvanger worden geblokkeerd;

Overwegende, dat als niet betwist zijdens gedaagde tussen partijen vaststaat het gestelde in het 3^e "sustenu" van het verzoekschrift, welk gestelde in dit vonnis letterlijk herhaald en geïnsereerd wordt aangemerkt;

Overwegende, wijders, dat eiser blijkens het petitum heeft gevorderd, dat bij vonnis in Kort Geding uitvoerbaar bij voorraad op de minuut en op alle dagen en uren gedaagde te gelasten de gelden welke zij ten behoeve van eiser onder haar berusting heeft, op de rekening no. 27.90.815

ten vrije en algehele beschikking van eiser te stellen als ware er geen beslag, onder verbeurte van een dwangsom van SRD1000,- per dag voor iedere dag dat gedaagde ingebreke blijft aan deze veroordeling te voldoen;

Overwegende, dat, ook al zouden, de executoriale beslagen onder gedaagde op de gelden welke zij-gedaagde- van de Staat Suriname onder zich heeft, ingevolge artikel 312 a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering niet mochten worden gelegd, omdat die gelden, naar de eiser betwist heeft gesteld, goederen zijn, bestemd voor de openbare dienst, dan nog zou er niet van uit mogen worden gegaan, dat die beslagen nietig zijn, waar eiser blijkbaar van uitgaat door de woorden in het petitum: de gelden welke zij ten behoeve van eiser onder haar berusting heeft, op de rekening no. 27.90 815 ter vrije en algehele beschikking van eiser te stellen als ware er geen beslag, omdat die beslagen niet reeds daarom nietig zijn;

Overwegende, dat die beslagen geldig blijven tot dat zij zijn opgeheven (vide) Jansen, Executie- en beslagrecht, eerste druk blz.37, tweede druk blz. 44);

Overwegende, dat nu de eiser niet gevorderd heeft dat die beslagen worden opgeheven, dient de van Ons gevraagd voorziening te worden geweigerd;Overwegende, dat Wij, anders dan gedaagde, van oordeel zijn, dat eiser wel personam standi in iudicio is, in verband waarmede verwezen wordt naar: (Vs.Ktr.in KG de dato 97'60. gep. In SJ. Geschillen tussen Burger en Overh., Deel I No. 49);

RECHTDOENDE IN KURT GEDING:

Weigeren de van Ons gevraagde voorziening;

Verwijzen de eiser in de kosten van dit proces, aan de zijde van gedaagde gevallen en tot aan deze uitspraak begroot op SF nihil.

Aldus gewezen en uitgesproken ter Openbare Terechzitting van het Kantongerecht in het Eerste Kanton te Paramaribo van dinsdag, 16 maart 2004 door de Kantonrechter in het Eerste Kanton, Mr.J.R.Von Niesewand, in tegenwoordigheid van de Fungerend-Griffier, Mr. S. Tika